

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple in formal attire. The woman, on the left, has dark hair styled in an elegant braid with a diamond hair clip. She is wearing a teal, backless gown, a diamond necklace, and large diamond earrings. The man, on the right, has dark hair and a light beard, wearing a black tuxedo with a white shirt and a dark tie. They are standing close together, facing each other, with the man's hand gently touching the woman's neck. The background is a soft, warm brown.

Tara Pammiová
Čas na
naplnění slibů

TARA PAMMIOVÁ

ČAS NA NAPLNĚNÍ
SLIBŮ

PŘEKLAD

KATEŘINA HAMPLOVÁ

Milá čtenářko,

„My to zvládneme...“

Tahle větička, kterou pronásí hrdina jednoho z šesti příběhů, které si tento měsíc můžete přečíst v knihách z edice Sladký život a Sladký život Duo, jako by k nim všem vytvářela jedno společné motto. Hrdinové, ať už jsou privilegovaní – miliardáři či královští princí –, nebo naopak životní outsideři, v jednom okamžiku jako by zabloudí. Sejdou z cesty, protože po svém boku nemají nikoho, kdo by jim pomohl ubírat se správným směrem. Ve většině příběhů jsou těmi, již zradí hlavní hrdiny, opustí je, neudělají pro ně to, co by udělat měli, jejich rodiče. Buď o své děti zájem ztratí – sobecky se starají jenom sami o sebe –, nebo tento zájem ani nikdy neměli. V některých příbězích to jsou prarodiče, sourozenci...

Společným motivem všech příběhů je i to, že záchranou se pro ně stanou „druhé poloviny jejich duší“ – partneři, které naleznou a kteří jim do života vnesou štěstí. A oni ho zase vnesou do života jim.

Jak říká jedna z postav jednoho z příběhů: „Když jsme spolu, nejde o dokonalost. Být šťastní je mnohem lepší cíl.“

S láskou

Váš Harlequin

Tara Pammiová

ČAS NA NAPLNĚNÍ SLIBŮ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

The Reason for His Wife's Return

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2023

Překlad:

Kateřina Hamplová

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2023 by Tara Pammi

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.

ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-687-7 (EPUB)

ISBN: 978-83-8342-688-4 (MOBI)

ISBN: 978-83-8342-689-1 (PDF)

PROLOG

Před jedenácti měsíci

Řecký miliardář zlomil svým obdivovatelkám srdce sňatkem k neznámou Američankou!

Skvělý, mezinárodně uznávaný korporátní právník a vyhlášený playboy Aristos Carides (33), zlomil o víkendu srdce svým fanyнкám po celém světě svatbou s naprosto neznámou Američankou, Mirou Reddyovou (33), v Las Vegas.

Zatímco jeho nesčetné fanyanky zaplavily internet svými nářky, Caridova novomanželka zřejmě sociální sítě nepoužívá, což je v dnešní době opravdu zvláštní. Náš reportér ale sehnal fotografii baculaté šedé myšky paní Caridové a my se při pohledu na ni nemůžeme ubránit údivu, jak se právě jí povedlo ulovit nejžádanějšího starého mládence na planetě.

Zdroj blízký panu Caridovi nám prozradil, že paní Caridová si známého playboye pojistila smlouvou na pět let s nechutnými podmínkami, známými pouze dotyčnému páru. Snažíme se zjistit podrobnosti.

Tady je sestřih reakcí, zaslaných zoufalými fanyнкami:

AristosLover23: OMG, to už na světě není žádná spravedlnost? Proč si Aristos vzal tak nudnou starou ženskou?

CaridovaHolka: Nechápu, co na ní vidí...

ČAS NA NAPLNĚNÍ SLIBŮ

ArisFan: Normální zlatokopka, podle mě.

HackerAnus: Moje sestra není žádná nula, vy parchanti. Je krásná a chytrá a je to skvělá doktorka. Koukejte začít psát pravdu.

BeautyYana: A mají se rádi. OMG. Přestaňte všechno překrucovat.

JaJsemAristos: Moje žena je nádherná. Proč bych si ji neměl brát?

HackerAnus: Ariste, to jsi ty? Můžeš tenhle lidský odpad zažalovat? Nebo to mám udělat já?

JaJsemAristos: Jednodušší bude je prostě zrušit, Anushinko 😊

HackerAnus: Tak do toho 😊

PRVNÍ KAPITOLA

Před deseti týdny

Mira Reddyová Caridová držela třesoucí se ruce podél boků a vítala přátele a kolegy, kteří přišli na pohřební hostinu za jejího dědečka vyjádřit soustrast, zatímco občas vrhala postranní pohled na svého vzdáleného manžela.

Aristos je tady, udiveně si opakovala v duchu. Tady v Kalifornii. Vysoký a urostlý a naprosto úchvatný. Po nulové komunikaci během posledních osmi měsíců, kdy odjela a zůstala tu, aby se starala o nemocnou babičku a po její smrti i o dědečka, svého *thaatu*, když onemocněl.

To, že jejich dědové byli kamarádi snad padesát let, bylo samozřejmě důležité. Nejspíš přijel proto, aby se za Lea Carida poklonil památce starého přítele, a s ní to nemá co dělat.

Mira se zamračila, věděla, že to je jen její přání. Od chvíle, kdy dorazil, cítila jeho pohled v zádech. Jako nůž, který tak snadno pronikl jejím štítem, jejím tak těžce získaným brněním. Jako by se dožadoval znát její nejtajnější tajemství, chtěl jí vidět až na dno duše.

Ale no tak, Miro. Aristos nemá o tvé ubohé srdce sebemenší zájem. Nebyl právě to důvod, proč jsi utekla? ozval se slabý hlásek racionality v její hlavě a Mira se na něj upnula.

Ale bylo nemožné ignorovat spekulace mezi hosty, zvlášť když se musela ujmout role hostitelky po boku dědečkova oblíbence a dědice, Caia Oliveiry. Dobře slyšela, jak si lidé udiveně šeptají o jejím manželství a následném odloučení. Jeho jméno poletovalo vzduchem kolem ní a zrychlovalo jí tep...

Aristos Carides, geniální korporátní právník a muž, který už daroval miliony sirotčincům po celém světě.

Aristos Carides, lehkomyšlný playboy a muž, jehož ruce změnil ve zlato všechno, čeho se dotkne.

Aristos Carides, úchvatný exemplář dokonalého muže, který zlomil srdce ženám i dívkám po celém světě, když si vzal tu nejnudnější ženskou na obou stranách Atlantiku.

Ale pro Miru to vždycky byl někdo, koho nikdo jiný neznal, koho nikdo jiný neviděl.

Pro ni to byl ten -náctiletý kamarád, kterého kdysi z celého srdce zbožňovala. Sirotek, který náhle zjistil, že zdědil miliardy, a s nímž si tak rozuměla. Ten drzý, inteligentní, šikovný mladík, který ji vždycky uměl rozesmát svými odvážnými kousky. Ten neuvěřitelně pohledný mladý muž, do něhož se zamilovala. Ten skvělý, vyhledávaný mladý právník, s nímž se po přesvědčování oběma jejich dědečky zasnoubila.

Co by bylo úžasnější než strávit zbytek života s tak dynamickým, báječným chlapíkem, který ji přijal takovou, jaká byla – klidnou, nudnou a rozumnou holku, která jen zřídka kdy riskovala nebo vyhledávala zábavu.

Měli v životě stejné cíle – něco dokázat, nedovolit minulosti, aby jim bránila prožít život naplno, změnit svět.

To si alespoň kdysi myslela.

Nezáleželo na tom, že jejich zasnoubení zorganizovali dva staří, vychytralí muži nebo že ji Aristos sám o ruku vlastně nikdy nepožádal. Vypadal šťastný, když jí navlékal zasnubní prstýnek. Ty tmavošedé oči divoce zářily, když ji políbil na tvář. Na jejich

zásnubním večírku byl jako obvykle dokonale společenský a pořádně si to užíval.

Jí bylo tenkrát osmnáct a byla neuvěřitelně naivní. Ještě jí nedocházelo, že láska je jen sladká, jedovatá lež. Aristos ji z toho ale naštěstí vyvedl hned tu noc po jejich zásnubách a jí tu pravdu zprostředkoval jeho bratranec Kairos.

Včas jí tím připomněl, že Aristos, stejně jako jeho otec, byl mužem, pro něhož je všechno v životě – bohatství, ženy, extrémní sporty – jen výzvou, kterou je potřeba pokořit a přesunout se k další. Aspoň že její čest tehdy neutrpěla, protože nikdy neprozradila, co k němu doopravdy cítí.

Ještě ten den zásnuby odvolala, řekla dědečkovi, že si uvědomila, že vdát se v osmnácti jen zkomplikuje její úmysl stát se lékařkou. Aby citovala *thaatovu* reakci, když si Leo stěžoval: „Nikdo nedokáže otrást rozhodnutím mé tvrdohlavé vnučky, když si jednou něco vybere.“ Správnost jejího rozhodnutí jen potvrdil fakt, že se jí tehdy Aristos ani nezeptal, proč vlastně zasnoubení zrušila.

Ale ze srdce už Arista nikdy vymazat nedokázala. Nikdy nepřestala přemítat, jestli všechno to, co spolu během těch dlouhých, nádherných let, kdy jezdila do Řecka, prožívali, byl jenom klam.

S jistou posedlostí sledovala, jak jeho hvězda v korporátním světě rychle stoupá, jak se po světě šíří chvála jeho bohaté charitativní činnosti, sledovala jeho zálibu v extrémních sportech i jeho eskapády s ženami, tajně naslouchala, když Leo Carides volal jejímu dědečkovi a stěžoval si na svého divokého vnuka, kterého nejde udržet pod kontrolou.

A ona byla rozhodnutá si ho udržet od těla, přestože jí *thaata* ponoukal, aby mu dala druhou šanci.

Jenže Aristos jí sám jednoho zářijového večera nakráčel zpátky do života. Právě byla v Las Vegas,

kde dohlížela na svou sestru Yanu, která tam jako modelka fotila.

Vešel do jejího apartmá s těma bouřkově temnými očima a všudypřítomnou smyslností a šokoval ji návrhem, aby se naoko vzali, že to bude výhodné pro ně oba. Protože *thaata* samozřejmě neudržel jazyk za zuby a svěřil se Leovi Caridovi s jejím úmyslem pořídit si dítě přes anonymního dárce spermatu. A ten to zatepla vyzvonil svému vnukovi.

To manželství by jí umožnilo to dítě mít, jak jí Aristos vysvětlil. Byl jako otec dítěte ochotný se částečně zapojit do jeho výchovy a zajistit ho, kdyby se s ní něco stalo. Jako lékařka byla Mira mnohokrát svědkem, jak rychle se život může fatálně zvrtnout, takže to chápala jako velkou výhodu. Bylo znepokojující, jak přesně Aristos i po těch letech rozuměl tomu, co potřebuje, ale vlastně ji to moc nepřekvapilo.

Aristovi by to manželství poskytlo iluzi stability, usadil by se, což po něm dozorcí rada Carides Inc. už dlouho požadovala, zvlášť poté, co byl jeho život párkrát v ohrožení při různých jeho dobrodružných akcích. Také by měl dědice rodinného majetku, po němž jeho dědeček tak toužil, zvlášť když se jeho „zatracený vnuk pořád vrhá dolů z útesů a vrtulníků“.

Mira o tom nějakou chvíli přemýšlela, ale nenašla jediný důvod, proč nesouhlasit.

To, že to pro jejich dědečky je úžasný návrat velké romantické lásky, byla jen třešnička na dortu. Ani živá duše nevěděla o tichém rozvodu po pěti letech, který měli v úmyslu. Nebo o tom byla Mira alespoň přesvědčená, než si přečetla ten šíravý článek.

Aristos se tehdy s tím svým pobavením, které ji tak dráždilo, rozvaloval na pohovce, zatímco ona tu jejich dohodu plánovala do posledního detailu.

Trvalo jí dva měsíce, než si uvědomila, že přehlédla dvě malé, ale důležité věci. To, že se může stát, že začne po svém manželovi skutečně toužit, a že jí

Aristos, jak už je jeho zvykem, nedokáže být věrný ani dva měsíce.

Takže když její babička onemocněla, utekla domů. Využila to jako výmluvu zbavit se naivních nadějí a divoké majetnickosti, kterou v ní jeho blízkost vyvolávala. Mlčení z jeho strany jen potvrdilo její podezření, že jejich svazku lituje. Už měsíce se zatajeným dechem čekala, kdy dorazí dokumenty, potvrzující anulaci jejich sňatku.

Ale on je teď tady, a všechny ty hrozné pocity jsou zpátky. Její žal nad ztrátou obou prarodičů – jediných skutečných rodičů, jaké kdy měla, neklid, který ji pronásledoval už posledních pár let, ochromující strach, že bude už navždycky sama, to všechno najednou v jeho přítomnosti vrátilo silou větrné smršti. Jako odplata.

Proč? Co je na tom chlapovi tak zvláštního, že ho stačí jen spatřit a její zoufalá touha se okamžitě probudí? Co na něm je, že všechny její pochybnosti okamžitě vyplavou na povrch a hrozí, že ji udusí?

Podívala se přes rozlehlou místnost s vysokým stropem a její oči se okamžitě setkaly s Aristovými. Za celou dobu, co byl tady, se nepohnul ze svého místa u zdi. Jen ji tiše pozoroval, jako šelma pozoruje svou kořist.

Tmavě šedé oči se posměšně zablýskly. Jako by věděl, že utekla. Jako by věděl, že pod tou její ostražitostí najde touhu po něčem, co je temnější a reálnější než cokoli, co kdy zažila. Jako by vzpomínal na ten jediný okamžik, kdy se ta tenká stěna lhostejné zdvořilosti mezi nimi rozletěla na kousky. A stačil na to pouhý dotek.

Náhle jako by vzduchem mezi nimi proudil elektrický proud, stejně jako tehdy, když se jednou jedinkrát políbili jako muž a žena.

Uvědomila si, že pořád ještě drží v ruce složený

kousek papíru, a to jí dalo sílu od Arista pohled odtrhnout.

Byl to rukou psaný vzkaz od dědečka, který zanechal každé ze svých vnuček jeden, jako by věděl, že se jeho čas krátí. A že tři vnučky, které vychoval s takovou láskou, od něj budou zoufale chtít ještě něco.

Slzy, které nějak dokázala zadržovat už celé týdny, se vrátily. Mira se omluvila, ignorovala zvědavé pohledy, kterými ji vyprovázely Yana s Anushkou, a vydala se do veliké kuchyně, kde strávila s babičkou většinu svého dětství. Prsty se jí trásly, když rozkládala a narovnávala bílý papír.

Na základě obchodní transakce nemůžeš vybudovat nic skutečného, Miro. Ani to nezískáš tím, že budeš skrývat své skutečné touhy. Jestli opravdu chceš krále, buď tou královnou, jakou jsem tě vychoval.

Mira cítila, jak v ní začíná bublat smích. Opřela se o kuchyňský ostrůvek, kde se s nevlastními sestrami tolikrát smály a plakaly a bojovaly spolu a kde pomáhaly babičce vařit asi milion jídel.

Věděl snad *thaata*, že svatba s Aristem byla vlastně jen obchodní smlouva? Věděl, že své srdce ukrývá v bezpečném kokonu a bojí se, že o něj přijde, když ho někomu ukáže? Že ta její síla je jen blamáž, kterou maskuje svůj strach?

V tuto chvíli jí nezbývalo nic jiného než zoufalá touha mít něco víc.

Thaata měl pravdu. Nic v jejím životě není skutečné. Ani jedno z těch nekonečných rande, na která chodila podle nějaké hloupé aplikace, ani ti muži, kteří měli podle všech těch složitých výpočtů být pro ni dokonalí. Jenže ona zamkla své srdce na deset západů, aby nemohla cítit bolest.

Jen Aristův dotek ji přiměl cítit něco skutečného,

něco tak živočišného, že ten pocit snadno otrásl tou pevností, do níž sama sebe zavřela.

A teď je tady.

A dívá se na ni tak, že je jasné, že na ten polibek také nezapomněl. Jeho oči jasně říkaly, že jsou stále ještě svázáni tou dohodou a ještě něčím dalším. I přes ten žal, který ji svíral, to byla první jiskřička života, kterou cítila za celé měsíce.

Co kdyby si na jeden večer, jednu hodinu, jeden okamžik dovolila cítit něco skutečného? Kdyby si dovolila utopit se v pocitech a slasti a zapomněla na svůj plán a pravidla a všechno racionální?

Aristos Carides se přinutil zůstat pár minut stát pod proudy studené vody ze sprchy. Navzdory dvaceti letům přednášek a někdy i přímých výhrůžek svého dědečka Lea se nikdy tak úplně nenaučil ovládat své základní instinkty. Nikdy se nenaučil, jak zaplnit tu zející prázdnotu v sobě, která chtěla víc a víc. Víc výzev, díky kterým ví, že je ještě naživu. Víc případů, kde jde o všechno. Víc obdivu a bohatství.

Jako by se nikdy nedokázal zbavit hladu a žízně, které poznal na ulici.

Ale i jako dítě, žijící na ulicích Atén do dvanácti, kdy ho našel Leo a odvedl ho domů, aby z něj udělal civilizovaného člověka, jako dítě bojující o zbytky, aby přežil, byl vždy mistrem klamu. Jednoduše používal své schopnosti a předstíral, že má všechno pod kontrolou. Že neexistují chvíle, kdy na něj ze zrcadla dívá jen nespokojenost a neklid.

Celý svět si myslel, že ho pohání touha popřít přírodní zákony a vzepřít se náročnému dědečkovi. Ale bylo to něco jiného, čeho se potřeboval zbavit.

Ne že by mu cokoli z toho pomáhalo udržet touhu pod kontrolou, když přišlo na *ni*.

Mira Reddyová, zlatá princezna s velikýma hnědýma očima, které si zamyšleně měřily všechno, na co

je upřela, s bujnými křivkami, které kdysi vyvolávaly v jeho dospívajícím těle neuvěřitelný chtíč, s širokým úsměvem, který člověka celého objal. Fascinující, úchvatná lvice, která mu pochodovala před obličejem jako nedosažitelná odměna. Před patnácti lety si ani v nejdivočejších snech nedokázal představit, že by ji mohl mít. A pak řekli, že je pro ni až druhý, za touhou stát se lékařkou.

Jenže on hluboko v srdci věděl, stejně jako to věděl Leo, že pro tu zlatou princeznu prostě není dost dobrý. Na to, aby ji litoval, když byla divoká, živočišná pubertačka, byl dobrý dost, ale ne na to, aby s ní sdílel život.

Nikdy ten pocit nezapomněl – jako když před hladovějícího člověka postaví stůl s dokonalou hostinou a když ho ta vůně málem připraví o rozum, vezmou mu ho.

Teď je ale tvoje, zašeptal tentýž divoký hlas. Je to Mira Reddyová Caridová a ty ji máš tam, kdes ji celé ty roky chtěl.

I přes tu ledovou vodu, ochlazující mu kůži a další důležité části těla, jím projela vlna horka už jen při tom pomyslení. Přitiskl čelo na studené kachličky a v duchu si vynadal.

Toužit po své ženě tak zoufale nebyl dobrý pocit. A vlastně ho trápil už dvacet let, od chvíle, kdy Miru poprvé spatřil. To mu bylo dvanáct, byl celý zmatený z bohatství, jež mu tak náhle spadlo do klína, a ona se na něj usmála – a on ztratil část sebe sama a v hlavě se mu začal rodit ten absurdní sen.

Sen, který už měl kolikrát na dosah ruky, jen aby mu vždy znovu zmizel.

Média o něm psala jako o playboyi, který střídá ženy stejně rychle jako vyhrává právní spory, ale každá žena, se kterou spal, každý extrémní zážitek, za nímž se hnál, to všechno mělo jen zaplnit tu prázdnotu, pomoci mu utéct před tímhle zatraceným pocitem. Zoufalým pokusem zbavit se té touhy.

A teď je tady a není schopný nereagovat stejně, i když ji vidí po dlouhých osmi měsících. A ještě k tomu se musel dívat, jak tam postává zavěšená do toho brazilského floutka, Caia Oliveiry. Vypadali, jako by byli jeden pro druhého stvoření.

Přestože ona patří *jemu*.

Viděl, jak se jí velké hnědé oči lesknou, a věděl, že jí dědečkova smrt zlomila srdce, jenže zároveň mu bylo jasné, že by jeho pokus o utěšení nepřijala. Cítil se dokonale bezmocný. Bezcestný. Jako ten výrostek bez domova, kterého Leo sebral před dvaceti lety na ulici. Jako by nikdy nebyl dost dobrý, když přijde na něco opravdu důležitého. Jako by byl pořád ještě ten chudý malý kluk, jehož mámě záleželo víc na pití než na něm.

A Aristos pocit bezmoci nesnášel. Nesnášel připomínání, jak malý a neschopný byl. Nelíbilo se mu, že i přesto že ho opustila, ho pořád tak přitahuje, tolik po ní touží...

Sprostě zanařádal a sprchu vypnul. Co je moc, to je moc. Už jí dal dost času, aby se mohla postarat o své prarodiče, a sobě dost času, aby vychladl poté, co mu znovu utekla.

Je načase ji přivést zpátky domů, kam patří, a vzít si ji tak, že jednou pro vždy skoncuje s tou absurdní touhou. Pevně ji svázal tou smlouvou na pět let, což snad stačí, aby zrušil tu moc, kterou nad ním zjevně pořád ještě má. A je to dost dlouho na to, aby zajistil, že k němu bude připoutaná aspoň přes společné dítě, i v době, kdy to mezi nimi skončí.

To, že jí lhal, aby ji do té pasti vlákal, ho ani trochu netrápilo. On by jí nikdy dítě nevzal, ale také nehodlá jen tak zmizet někde vzadu, jak ji nechal věřit.

Christos, tak složité intriky, aby ji dostal do svého života... ani v nejdivočejších případech své dlouholeté právníkové praxe jich nemusel použít tolik.

Vešel do pokoje, který mu přidělili na přespání

a vytrásal si vodu z vlasů jako nějaký voříšek, když se mu náhle celé tělo napjalo jako vždycky, když byla někde poblíž Mira.

V pokoji byla tma, jen otevřeným francouzským oknem pronikal dovnitř pruh měsíčního světla dost výrazný na to, aby si všiml, že tam Mira opravdu stojí. V jeho pokoji. Jako by se náhle zhmotnil jeho nejdivočejší erotický sen.

Stála tam, zády přitisknutá k rámu okna. Volný župánek se jí svezl z jednoho ramene a odhalil tak krásnou křivku jejího dlouhého krku. Měla ho vepředu rozhalený, takže Aristovi oči okamžitě sklouzly k příslibu těch plných křivek, o nichž až příliš často snil, k bílé krajce, která laskala její kůži tak, jak ji chtěl laskat on svými ústy. Hedvábná látka končila v půli stehen a pohrával si s ní jemný vánek. Pevná stehna, mezi něž toužil zabořit obličej a krásně tvarovaná lýtka, která chtěl cítit omotaná kolem beder, s jemnými bílými měsíčky nehtů vykukujících z pantoflíčků.

Nikdy neviděl Miřiny nohy, jak ho právě s údivem napadlo, a ta nespravedlnost ho pobouřila.

Dokonce i jako puberťačka chodila Mira vždycky hrozně staromódně oblečená, schovávala své plnoštíhlé tělo do volných dlouhých sukní a halenek, jako by tím mohla nějak skrýt smyslnost, jež byla jejímu tělu vlastní. Dokonce i když ji tehdy našel v Las Vegas na tom Yanině focení, obklopenou dokonalými modelkami, na nichž už nebyl ani centimetr kůže, který by šel ještě odhalit, byla výjimečná jako královna, nádherná ve svém bledě růžovém kalhotovém kostýmku, uhlazená a důstojná. Bylo na ní něco tajemného, a to ho vždycky neodolatelně přitahovalo. Vždycky to v něm znovu probudilo chamtivého dobyvatele.

Její sofistikovanosť byla vždy doprovázena dokonalým sebeovládáním, nikdy nedávala najevo

emoce – v tom byla jeho dokonalý opak. V Aristovi to vyvolávalo pokušení narušit tu její dokonalou rovnováhu a přinutit ji lapat po dechu a sténat rozkoší. Jen s ním. Jen pro něj.

Dovolil svým očím, aby ji pomalu přejely zase nahoru. Toužil vidět ještě víc. Jako vždycky.

„Jaké milé překvapení, vidět tě *tady*, Miro,“ pronesl s mírnou úklonou, jež se vysmívala všemu, od té obchodní povahy jejich svazku přes její přítomnost tady v jeho pokoji v tak odvážném negližé až po fakt, že tu stojí prakticky nahý.

Ale ona ho jako vždycky převezla.

Místo toho, aby zvedla jedno obočí nebo se upjatě usmála, jak to měla ve zvyku, tak se zachvěla. Všiml si, jak se na něj podívala a zase oči odvrátila. V pokoji bylo vlídné teplo, takže to zachvění nezpůsobil chlad...

Během vteřiny ho naplnil žár a zahřál mu celé tělo až do studených konečků prstů, přestože ještě před chvilkou stál pod ledovou sprchou.

Mia se odlepila od dveří s elegantní smyslností, přešla k obrovské posteli s načechránými polštáři zvoucími k poležení a opřela se o ni čelem k němu. Ten zrádcovský vánek zanesl Aristovi k nosu její vůni. Zhluboka se nadechl, aby si naplnil plíce tou jemnou, sladkou vůní růží, a propadl se ještě hlouběji do té temné propasti, která hrozila, že ho spolkne.

Jeho tělo reagovalo jako vždycky v její přítomnosti – vzdalo jí hold v plné parádě. Nemělo to co dělat s celibátem, v němž žil od chvíle, kdy ji před osmnácti měsíci znovu viděl ve Vegas. Jakmile se na ni podíval, už nechtěl žádnou jinou, ještě předtím, než na jeho nabídku kývla. Ani když se uspokojoval sám vlastní rukou, nedokázal myslet na tvář nebo tělo jiné ženy. Byla to posedlost, šílenství, a bylo načase ho vypudit z těla i mysli.

Jestli doufal, že jeho viditelně vzrušené mužství

připraví jeho ženu alespoň o trochu té uhlazenosti, měl smůlu. Ale ta její nevšední krása – od arogantní křivky nosu po výrazné obočí, jímž dokázala tak jasně vyjadřovat svůj názor... to všechno mu bralo dech.

Dlouhé, jemné černé vlasy měla spletené do tlustého copu, který jí splýval přes pravé rameno. Aristos si vždycky chtěl ten cop omotat kolem ruky, aby si ji přitáhl blíž, přidržet si ji, až by si ji bral zezadu, aby ji prostě udržel dost dlouho na to, aby zjistil, co leží pod tím klidným povrchem. Pleť na obličejí, čerstvě umytém, nenalíčeném, měla zářivou a hebkou a on ji chtěl pohladit špičkou prstu.

Její rty, plné, jemně vykrojené a hnědavě růžové... Chtěl do nich zarýt zuby. Líbilo se jí to, když se tehdy jednou jedinkrát líbali. Tu noc se jako nějaký nadržený teenager udělal do vlastní dlaně jen při vzpomínce, jak sladká byla, jak se k němu tiskla a sténala své požadavky.

O týden později odjela a nechala po sobě jen zprávu na jednom z těch svých zatracených nalepovacích lístečků, jako by byl jen položka na seznamu věcí, které je potřeba udělat a odškrtnout si je.

Nanamma měla infarkt. Musím se postarat o ni i o sestry. Nevím, kdy se vrátím.

To bylo před osmi měsíci. Z týdnů se staly měsíce, on měl spoustu práce s jedním důležitým případem, ale stejně věděl už když si ten pitomý vzkaz přečetl, že znovu utekla. Ale také věděl, jak blízko si se sestrami jsou, jak moc miluje svého dědečka Raa a jeho ženu, takže se rozhodl poskytnout jí prostor a klid, než jí připomene jejich dohodu.

Pak se doslechl, že se Raův zdravotní stav horší – s jeho dědečkem samozřejmě kontakt udržovala – a chystal se za ním zajet, když se doslechl, že Rao náhle zemřel.

Otázky mu bzučely v hlavě jako roj zdivočelých včel a dožadovaly se odpovědí. Chtěl, aby se chovala jako manželka. Aby plakala a křičela a hledala u něj útěchu, aby se mohl chovat jako správný manžel.

To, že ho dnes večer tak úplně neignoruje, že je tady, v jeho pokoji, oblečená takhle, Aristovi napovídalo, že se něco děje. Tedy i kromě toho, co je jasně vidět na jeho těle.

Když se opřela o postel, upřela na něj pohled a krásný obličej měla plný odhodlání. Ale tentokrát se podíval pozorněji.

Na krku byl znát rychlý pulz a tichý, trhaný dech prozrazoval napětí, tmavé kruhy pod očima a sevření rtů zase zármutek. Syrovost jejích emocí ho šokovala.

Odolal nutkání ji popadnout za ramena, přitáhnout ji k sobě a utěšit ji proudem nesmyslných slůvek, která ani sám netušil, že je vůbec schopný vyslovit. „Já vím, jak moc jsi ho milovala,“ slyšel sám sebe říkat pochmurným tónem, s nímž nedokázal nic dělat. „A jak moc tě zbožňoval.“

Mira přikývla, rty pevně stisknuté k sobě, a oči se jí zalily slzami, které si byl jistý nedovolila celé týdny nikomu spatřit. Protože ona je přece statečná Mira, ta silná, sebevědomá starší sestra, k níž její mladší sestry vzhlíží. Protože v hloubi duše byla pečovatelka, máma tygřice.

Náhle se Aristos cítil jako blázen, který se stal obětí svého vlastního omylu. Další průměrný vlivný chlapík, který soudil silnou ženu a obvinil ji, že nemá žádné city.

To, že nevypadá, že by jí jejich minulost nějak zlomila srdce, ještě neznamená, že se tak necítí, že ne? Tak proč Mira před patnácti lety zrušila to zasnoubení?

„Můžu ti nějak pomoci?“ zeptal se potom a měl pocit, jako by se snažil najít nohou nějaký pevný bod na prudkém kamenitém svahu jejích i svých vlastních

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Čas na naplnění slibů.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.